

Wilfred Tate neemt afscheid als wethouder van Zandvoort

'Als er iets mis gaat, sta je alleen'

DOOR MERLIN MULDER
EN CEE VAN HOORE

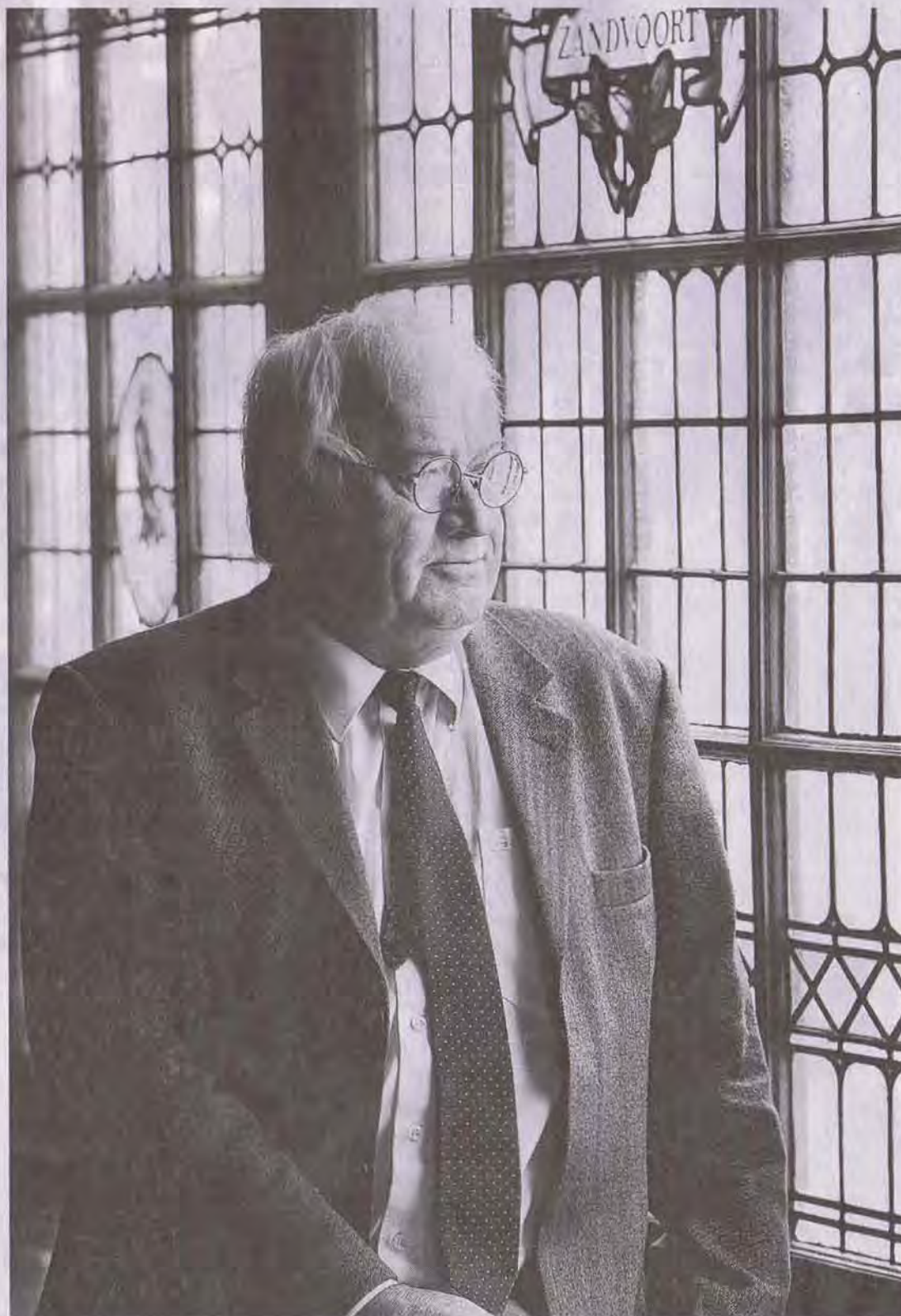
ZANDVOORT - Wilfred Tate (66) is over enkele dagen geen wethouder van Zandvoort meer. In de slangenkuil van de Zandvoortse politiek en daarbuiten zijn over hem giftige roddels verspreid. Dat deed hem weinig. Tate: „Het succes heeft vele vaders. Maar als er iets mis gaat, sta je alleen.”

In zijn oude werkkamer met uitzicht op het Raadhuisplein staat niets, behalve een nieuw bureau voor zijn opvolger Belinda Göransson. Het zachte tapijt is netjes gestofzuigd en in de hoek staat een verdroogd bloemstuk. Een groot interview hoeft voor Tate niet zo. Toch neemt hij opgewekt plaats in een gemeenschappelijke vergadering. Eén interview, omdat hij stopt, dat kan nog wel.

Hij vindt het wel mooi geweest en is klaar met het wethouderschap. „Dit leek mij een goed moment om af te treden: het is momenteel even rustig met de bouwprojecten waarvoor ik verantwoordelijk ben geweest. En in deze luwte is het voor mijn opvolger ook gemakkelijker om de zaken over te nemen. De mensen zijn wellicht verrast, maar ik heb altijd gezegd dat ik de rit niet zou uitzitten. Na mijn vakantie merkte ik dat ik niet meer helemaal opgeladen was. Ik wil altijd het gevoel hebben dat ik voor drie-duizend man kan spreken, na die vakantie had ik het idee dat ik dat nog maar voor achthonderd kon. Wethouder zijn is een zware job. In de politiek moet je attent en alert zijn. Ik vergelijk het met schaken en kan genieten van het resultaat van een goede zet.”

Welletjes

„Ik ben nu bij elkaar zo'n zes jaar wethouder geweest en dat vind ik wel welletjes. Iedereen heeft een beperkte houdbaarheidsdatum. Dat betekent niet dat ik de politiek ga verlaten. Ik ga als *backbencher* in de raad zitten, zal alleen mijn stem laten horen wanneer ik dat

Wilfred Tate: „Trots vind ik een te uitbundig woord.”

nodig vind. Ik wil het geluid van de VVD luid en duidelijk laten horen. Dat is in de afgelo-

pen tijd te weinig gebeurd.”

Tate was door ondernemers geliefd als wethouder; hij nam

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

het voor hen op. Mensen moesten niet worden doodgedrukt door onnodige regels. Hij was

een politieke doordouwer en heeft behoorlijk wat van de grond weten te tillen.

Zijn recentste wapenfeit is het Louis Davids Carré (LDC), een groot bouwproject in het centrum. „Daar is veel kritiek op geweest, vanuit Zandvoort en vanuit de raad. Maar de raadsleden moeten niet vergeten dat ze zelf de kaders hebben aangegeven voor het project. Bij zo'n groot meerjarenproject verliezen ze die kaders soms uit het oog. Er is nergens in Nederland een plan dat door de jaren heen niet een beetje is veranderd, je past het aan aan de huidige tijd. De raad heeft hiervoor gekozen, al lijkt het soms alsof de raad niemand vertrouwt, behalve zichzelf. Als het LDC af is, zal iedereen inzien dat het goed is voor Zandvoort.”

Kroegbaas

Tate is geboren in Haarlem, maar heeft het grootste deel van zijn leven in Zandvoort gewoond. Hij werkte tijdens zijn studie bij de afdeling Publieke Werken in Zandvoort. Hij kon twee onbewoonde pandjes aan het Kerkpad huren en verpachtte die aan een dierenarts en een drogist. Zo haalde hij wat geld binnen voor zijn studie. Toen de drogist er uit trok, begon hij in dat pand een koffiëbar.

„Geen coffiëshop dus”, benadrukt hij. „Later werd dat café 'De Gnoom'. Ik heb achttien jaar achter de bar gestaan. Het was een mooie tijd. Door Sjef van Oekel, die ik voorzag van vele wodkaatjes met jus, werd het een enorm succes. Hij zou maar een kwartier blijven, maar het werden drie uur. Hij zong zijn hele repertoire. Na dat optreden gingen er 23 vaten bier van vijftig liter per week doorheen.” Echt rijk werd hij er niet van, maar dat deerde hem niet. „Mijn huisgenoot en ik hadden weinig geld. Dan haalden we Chinees en aten we ieder aan een kant van het bakje naar elkaar toe en lieten het restje in het midden over voor de hond.”

In 1982 werd hij gevraagd om in het bestuur van de Zandvoortse VVD te stappen. „Dat leek me niet juist. Ik vond dat horeca en politiek niet samengingen. Maar ik leerde als snel

Wilfred Tate naast zijn opvolger Belinda Göransson.

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

dat de horeca juist de industrie van Zandvoort is.” Een jaar later ging hij overstap en in 1990 werd hij fractievoorzitter van de partij. „Ik ben een liberaal in hart en nieren. Altijd al geweest. Ook al is mijn vader overleden toen ik pas zeventien was, ik denk dat ik dat toch van hem heb. Hij is ook wethouder in Zandvoort geweest.”

Gekonkel

Tate heeft zich met hart en ziel voor de partij ingezet. Dat was niet altijd gemakkelijk, want hij kreeg veel tegenstand. Over zijn persoon is behoorlijk wat afgekonkeld in Zandvoort. Roddels over zijn geaardheid en zijn cafébezoek doen nog steeds de ronde. „Die roddels vind ik verschrikkelijk, maar het is typerend voor de Zandvoortse mentaliteit. Zo parkeerde ik deze week even mijn auto op de stoep voor het raadhuis, om mijn spullen te verhuizen. Binnen een kwartier zat er een briefje onder de ruitenwisper: 'Wie denken de wethouders van Zandvoort wel dat ze zijn?!'. Dat briefje was natuurlijk niet ondertekend. Zeg het dan in mijn gezicht. Ik ken de roddels die over me zijn verspreid wel. Het is een kleine groep in Zandvoort die dat doet. Schuim is het. Maar je moet er boven staan, anders red je het niet in de politiek hier.”

Lachend: „Als het allemaal waar zou zijn, had ik hier niet gezeten.”

Binnen de Zandvoortse VVD is het nogal eens hommeles. „Dat geeft toch niet? Het is niet zo dat het binnen een fractie altijd gezellig en knus is, dat we altijd op één lijn zitten. Als je bij een bank werkt, moet je het ook doen met de collega's die je hebt.” Maar er zijn volgens hem wel degelijk dingen gebeurd die niet door de beugel kunnen. „Zo heeft mede VVD-raadslid Jerry Kramer tijdens een radio-interview gezegd dat ik de raad heb voorgelogen over het Louis Davids Carré. Zonder het daar met mij over te hebben gehad. Er zijn binnen de politiek ongeschreven regels dat je zoiets niet doet.” Toch zal hij vanaf volgende week gewoon naast dat raadslid gaan zitten. „Ik sta boven dit soort aantijgingen, iemand komt na zo'n actie zichzelf wel tegen. Zo'n man heeft geen politieke toekomst meer.” Fijntjes glimlachend: „Ik vind zijn actie onoorbaar. Je kunt dan als partij ingrijpen. Dat kun je onzichtbaar doen. Of duidelijk zichtbaar, met een politieke honkbalknuppel.”

Tate heeft zich in zijn werk vooral bekommerd om de financiële situatie van Zandvoort. „Ze hebben het altijd over de grandeur van deze badplaats. Maar de mensen moeten niet

vergeten dat Zandvoort gewoon de badplaats van Amsterdam is. Daar valt nog veel winst te behalen. Ik wil hier meer verblijfstoerisme hebben. Mensen die hier langer blijven, gaan op zoek naar kwaliteit en daaraan zullen de ondernemers zich aanpassen, al moet ik zeggen dat Zandvoort al een stuk verbeterd is. Ik zeg altijd: gebouwen maken de grandeur niet, dat doen de mensen. Zandvoort heeft nu geen grandeur.”

Tevreden

„Als ik terugkijk op mijn wethouderschap, ben ik tevreden. Trots? Nee, dat zit niet zo in mijn aard. Dat vind ik een veel te uitbundig woord. Net zoals ik het nooit heb over 'macht' maar over 'invloed'. Er is nog genoeg voor mij te doen in de raad. Pas bij het begin van het nieuwe jaar zal ik echt actief meevergaderen. Ik wil niet met al te veel voorkennis daar meten gaan zitten. En ik wil wat meer van mijn vrije tijd genieten. Zo heb ik onlangs een hond uit het asiel gehaald. Het is een kruising tussen een Labrador en een Duitse staander. Ik heb die hond bewust genomen, zodat ik meer ga wandelen. Dat is goed voor mijn gezondheid.”

Lachend: „Die hond zag mijn foto in de krant staan met daarboven de tekst: 'Hond gezocht' en heeft meteen gereageerd.”